

Sygn. akt II KO 43/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 11 września 2018 r.,
w sprawie z wniosku **B.C.**

o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnie wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w [...] z dnia 25 czerwca 2009 r., sygn. akt II AKa [...] /09,
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek B.C. o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu ewentualnego sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 czerwca 2009 r., sygn. akt II AKa [...] /09. W uzasadnieniu wniosku skazany nie wskazał żadnych okoliczności, które w jego ocenie uzasadniałyby wznowienie postępowania. Wezwany zarządzeniem z dnia 13 sierpnia 2018 r. do udzielenia w terminie 7 dni informacji jakie to okoliczności, wskazane w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. mają stanowić podstawę wniosku o wznowienie postępowania, pod rygorem nierozpoznania wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu i skierowania wniosku na posiedzenie w trybie art. 545 § 3 k.p.k. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku, do dnia posiedzenia takich okoliczności nie ujawnił.

W odpowiedzi na to zarządzenie skazany pismem z dnia 27 sierpnia 2018 r. wskazał, że został powiadomiony przez Departament Postępowania Przygotowawczego, że na wniosek Prokuratora Generalnego zostało wszczęte postępowanie mające na celu wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 czerwca 2009 r., sygn. akt II AKa [...] /09. Skazany ponownie zawarł wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu analizy akt i szeroko pojętej współpracy z grupą śledczych wyznaczonych do ponownej analizy sprawy, w której został skazany.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego jest oczywiście bezzasadny w związku z czym należało odmówić jego przyjęcia bez podejmowania dodatkowych czynności w postaci rozpoznania jego wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochodzącego od osoby wymienionej w § 2 art. 545 k.p.k. (obrońca lub pełnomocnik) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Możliwość wydania wymienionej w powołanym przepisie decyzji procesowej, nie ogranicza się przy tym wyłącznie do tych wypadków, w których we wniosku o wznowienie podniesione zostały okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznawania w postępowaniu o wznowienie postępowania. Użycie w treści art. 545 § 3 k.p.k. zwrotu „w szczególności” nie pozostawia wątpliwości, że jest to wskazanie przykładowe. Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny będzie więc miało miejsce również w sytuacjach, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek ten oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 września 2015 r., II KO 49/15, LEX nr 1812335 oraz z dnia 23 grudnia 2015 r., III KO 131/15, niepubl.). Stosowanie wskazanego przepisu uznać należy w związku z tym za konieczne także w wypadku, w którym sąd wznowieniowy w sposób niebudzący wątpliwości stwierdzi, że żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie mieści się

w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie tego sądu z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.), albo gdy tego rodzaju okoliczności wnioskodawca w ogóle nie podnosi.

Taki właśnie charakter, a więc oczywiście bezzasadny, ma wniosek złożony przez skazanego B.C. Nie zostały w nim wskazane jakiekolwiek okoliczności, które stanowiłyby podstawę do wznowienia postępowania bądź na wniosek, bądź też *ex officio*. Co więcej, skazany pouczony przez Sąd Najwyższy, o przesłankach wznowienia postępowania, na wezwanie o wskazanie okoliczności uzasadniających żądanie takich okoliczności nie wskazał. Tym samym bezprzedmiotowe stało się rozpatrywanie wniosku B.C. o wyznaczenie obrońcy z urzędu, skoro w najmniejszym stopniu nie uprawdopodobnił on, że takie postępowanie – oparte o przepisy rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego – w ogóle powinno zostać wszczęte.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

ał